ANUL XI. No. 1253 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 9 Octombrie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 — 325/35.
Telefon provincie : 77/65.

SPECTATORII...

Multe s'au scris despre publicul nostru sportiv. Şi bune, şi rele...

A fost acuzat de nepricepere ieri, a fost decretat competenţă, „nec plus ultra" azi... ridicat în slăvi când reţetele grămădeau cifre numeroase, tratat cu indiferenţă când tribune fără acoperiş arătau goliciuni de scânduri netrase la rindea... a fost zeu acum, ingrat peste o clipă.

Rar s'a supărat. S'a condus totdeauna după capriciile lui. A venit întreg când nori negri albeau feţe de organizatori cu trecut şi a forfaitat la nocturne cu zeci de mii de lumini, cu echipe voiajate şi campioni, „în spe". A aplaudat iluştrii necunoscuţi din Lugoj şi a fluerat profesioniştii cu galon din Buda-Pesta.

Judecata lui, forţat, n'a fost totdeauna dreaptă. Ca un copil răsfăţat, n'a ştiut bine întotdeauna ce vrea. Tiran absolut, n'a întrebat pe nimeni.

Ori, iată că azi numărul lui a bătut toate recordurile. Conştient? Ar fi de sperat. Dar poate doar o slăbiciune de moment. O modă care cere ca ultima rochie să fie exhibată în timp ce douăzeci şi doui de oameni îşi leşină muşchii pe câmpuri îngrădite în liaii albe şi care mâine îşi va muta decorul, cu aceiaşi uşurinţă cu care îşi schimbă forma.

Raţiune mai mult, pentru a căuta să profităm de clipa prezentă. Aceşti spectatori, atât de preţioşi pentru viaţa şi viitorul sportului în general, alcătuesc o colectivitate. Sunt, deci, supuşi unor legi şi sensibili unor procedee. Dacă ţinem la ei, trebuie să respectăm aceste legi şi aceste procedee.

Intâiu, să-i reprezentăm cât mai just realitatea: spectacolul există pentru public şi numai pentru el.

Este mai uşor de spus decât de realizat. Totuşi...

Iată un exemplu invers, care ne va lămuri: la primele matchuri în „nocturnă" organizate pe terenul Juventus cu concursul valoroasei mixturi Bocskay-Ujpest, începutul matchului fusese anunţat la radio, prin jurnale, pe afişe şi pe teren pentru ora 9.30 precis. La 9.30 se găseau pe terenul Juventus microfoane, limonăzi, plăci de dans, seminţe, reclame şi, în general, orice afară de echipe de foot-ball. Şi onor. publicul şi-a manifestat sentimentele ca pentru circumstanţă: un concurs, cu un număr excepţional de înscrieri, pentru alegerea omului care flueră mai tare, n'ar fi realizat o acustică mai viguroasă.

Logic, deci, ca pe viitor, când un match se anunţa pentru ora X, la ora X să fie prezenţi toţi protagoniştii: echipe, arbitru, fluer şi minge.

O a doua lege care trebuie respectată este aceia a economisirii forţelor. Oricât de impresionant ar fi numărul iubitorilor de sport, oricât de mare reputaţia vedetelor şi oricât de puţin accentuată criza, este iluzoriu să ne închipuim că cinci şi şapte matchuri pe săptămână se vor bucura toate de o asistenţă care să poată fi numită numeroasă. Şi totuşi, săptămâna cu „nocturnele" şi aceasta cu matchurile militare şi de divizie, ilustrează această eroare.

Vânzarea mare nu presupune neapărat şi ofertă mare. Dar o cere cinstită.

Y a jucat două matchuri bune. Apoi şi-a ieşit din formă. Oricât de mult ar însemna numele lui pe afiş, dacă poate fi înlocuit cu succes, nici o ezitare nu e permisă. Nimic nu decepţionează mai mult spectatorul decât căderea favoriţilor. Să-i cruţăm slăbiciunile...

O altă preocupare esenţială trebuie să o constituie confortul. Nu am ajuns încă acolo încât să cerem tribune în amfiteatru sau banci pneumatice, cum a oferit de curând spiritul inventiv al unui organizator american. Dar un cetăţean care a înfruntat auguri de ploaie şi a plătit un bilet, are dreptul cel puţin să nu plece ciuciulete dela „spectacol".

Un ultim cuvânt: alături de esenţial — matchul — detaliile confează aproape tot atât. Trebuesc îngrijite. Un tablou de afişaj care să-şi merite numele, un ceas care să marcheze timpul, la rigoare un microfon care să anunţe echipele, iată lucruri de mică importanţă la prima vedere, dar cari dispun publicul şi fac agreabii cadrul. Şi un public bine dispus, este un public pe jumătate gata mulţumit, un public pentru care spectacolul de azi nu va rămâne izolat. Nu-i putem cere mai mult.

GEORGE ŢARI

Săptămâna

Ar fi să negăm realitatea dacă nu am recunoaşte că dela o vreme footballul a devenit pâinea cea de toate zilele pentru spectatorul bucureştean. La propriu şi la figurat. Duminica trecută football pe două terenuri în aprigă concurenţă; spectatorii traşi cu forţa de la un match la altul, pentru că, în definitiv, spectatorul este elixirul inexorabil, fără care nici campionatul nu-i campionat nici olympiada nu-i olympiadă. Marţi, când spectatorului îi mai rămăsese câţiva gologani necheltuiţi în ziua lăsată de Dumnezeu pentru această îndeletnicire, i s'a pus sub nas o «nocturnă» pe ploae, iar Joi, pentru că programul o cerea, a fost împins din nou la stadion şi reţinut până Sâmbătă, când C. F. R.-ul avea marea îndatorire să colaboreze la strângerea de fonduri pentru serbările sokoliste dela Praga. Ceiace nu a împiedicat ca a doua zi, jumulit şi plin de datorii, bietul spectator să-şi vadă prezenţa strict necesară la matchul cu Universitatea, iar după masă, din nou pe stadion la O. N. E. F. unde partida de închidere, conform protocolului, are nevoe în primul rând de spectatori cu urechi atente la acordurile unei muzici militare afone şi ochi la un joc de football nu mai puţin...

In definitiv nu noi vom face proces pentru aceasta concetăţeanului nostru spectator, care dovedeşte odată mai mult o sportivă rezistenţă morală şi materială. Din contră, suntem măguliţi şi — în acelaş timp — extrem de bucuroşi că rezistenţa de fakir de care a dat dovadă în săptămâna expirată, prevesteşte o epocă de prosperitate, un fel de şapte vaci grase, cari vor umple de lapte întreaga ţară Românească. Căci e mai uşor să ţi un cuiu în limbă, ca un Rayo oarecare, decât să înghiţi în şapte zile şerpi de noapte, de dimineaţă şi de după amiază, de toate dimensiunile şi de toate culorile, cum a făcut spectatorul bucureştean.

Dacă însă e spre binele footballului românesc — aşa am fost avertizaţi — apoi subscriem şi noi, propunând chiar matchuri după miezul nopţii, la asfinţit şi la cântatul cocoşului... Ceia ce veţi recunoaşte şi dv., va avea ca prim şi salutar efect transformarea cetăţeanului bucureştean în spectator sportiv şi exclusiv footballist...

Avalanşa de matchuri, care a împuiat capul şi a golit punga, a lăsat totuşi drum liber în notorietate la două rezultate cu adevărat senzaţionale: înfrângerea dezastruoasă a Venus-ului şi victoria neaşteptată a României în Olympiada militară. Ambele la fel de surprinzătoare, deşi cu efecte diferite: România şi-a făcut loc de tampon între Cehoslovacia şi Polonia — cari s'au încăerat sângeros în prima lor dispută — iar Venus a trecut modest în coada unei competiţii, în care anul trecut pe vremea asta era fruntaş între fruntaşi. Mingea este însă rotundă şi păţanii ca cea a Venus-ului au mai fost şi — probabil — or să mai fie.

In celelalte sporturi, activitatea a fost mai puţin intensă, pentru că footballul, bietul, a ocupat tot spaţiul disponibil. Singur boxul amator, cu cele 400 matchuri pentru campionat ce a mai eşit în evidenţă.

In colo rugby (aşa cum îl ştiţi), motociclism (cu o reuniune ratată; o reintrare de succes — Marin Moraru), tennis, cu amatori, profesionişti; cu semi-amatori şi semi-profesionişti, cicltsm, ping-pong şi alte sporturi populare.

Incă o săptămâna ca asta şi se dărâmă mapamondul...

L. ROŞIANU

Olympiada militară

România a învins Polonia

Armata română a câştigat locul secund în competiţie

Eri după amiază s'a desfăşurat pe stadionul O. N. E. F. cea de a treia şi ultima partidă a Olympiadei militare, în faţa a aproape 4000 spectatori. Ceiace se poate numi afluenţă neaşteptată în împrejurările speciale cari au fost hărăzite acestei partide.

Interesul capital al competiţiunii îl constituia desigur partida care avea să desemneze pe câştigătorul probei. Ori, din nefericire, această partidă avusese loc încă Joi, aşa că matchul de eri nu putea avea decât o importanţă secundară din punct de vedere al clasamentului. Nu e vorbă, lupta pentru locul al doilea comportă şi ea, de foarte multe ori interes pasionant. Ceeace explică în parte prezenţa celor câteva mii de pasionaţi, cari, din punct de vedere al spectacolului n'ar fi avut nici un motiv special să se aştepte la lucruri deosebite.

Cei cari au absentat eri, preferând matchurile de secundă importanţă şi chiar cursele dela Băneasa s'au dovedit bine inspiraţi.

Pentrucă, ori cât ar măguli orgoliul nostru naţional victoria repurtată cu un scor atât de net, echipa noastră n'a reuşit să facă alături de reprezentativa poloneză, o partidă spectaculoasă, o partidă de fotball de bună calitate. Din contra, în decursul celor 90 minute, rare ori s'a putut savura vre'o fază mai de soi, rare ori s'a putut aplauda o combinaţie de rafinament care să poată legitima titulatura protocolară a partidei.

Victoria de eri a instalat, e drept, echipa noastră militară în locul secund al competiţiunii. Este o performanţă incontestabil de răsunet.

Pentru organizatori, cari au depus râvnă şi perseverenţă la buna reuşită a competiţiunii, victoria constitue fără îndoială o bună răsplată. Mai ales că punerea pe picioare a unei organizaţii de care se leagă atâtea riscuri, morale şi materiale, cere trudă şi curaj deosebit.

Revenind la partea pur technică a matchului de eri, trebue să arătăm în primul rând că echipa poloneză, deşi învinsă, a jucat mai bine decât a noastră. Că am învins jucând mai slab, faptul nu mai constitue de mult un paradox în materie de football, pentrucă din punct de vedere al situaţiei technice, explicaţia nu cere observatorului atent prea mare bătae de cap.

Polonezii au pus în linie o echipă masivă, cu jucători cari au făcut desigur un îndelungat antrenament de educaţie fizică paralel cu un antrenament raţional de football. Această calitate esenţială, n'a fost însă speculată pentru realizarea unui atac în forţă, ci pentru depăşirea pur şi simplă, din punct de vedere fizic, a adversarului. Lucru care a dat loc la câteva ciocniri regretabile şi chiar la un accident destul de serios. Şi dacă d. Xifando n'ar fi aplicat regulamentul cu străşnicie, puterea fizică a polonezilor şi îndârjirea nu mai puţin înflăcărată a jucătorilor noştri ar fi dus fără îndoială la completa diformarea matchului. Care nici aşa nu avea elementele strict necesare realizării unui spectacol prea interesant.

Dacă n'au utilizat pentru ce ar fi fost necesar superioritatea fizică, polonezii au dovedit în schimb că ştiu să joace football de câmp. Adică să dea utilizarea conformă cu necesităţile de moment tuturor liniilor de acţiune. Balonul n'a fost purtat fără rost dela om la om şi nici n'a scos în evidenţă lacune deosebite în vre'una din linii. Din contră, s'a putut remarca în rândurile poloneze o coheziune apreciabilă, o preciziune în combinarea situaţiilor favorabile şi mai ales o inteligentă sesizare a situaţiilor. Şi n'au pierdut decât datorită faptului că n'au avut nici un realizator în linia ofensivă. Au dominat în unele momente cu autoritate, fără să reuşească a termina însă acţiunile cu lovituri cari să fie la înălţimea calităţilor technice ale înaintaşilor. Mingea odată ajunsă în linia ofensivă era purtată dela om la om, printre fundaşi, prin faţa porţii, înapoi spre linia de 16, din nou pe lângă portar şi aşa mai departe. Faze de minute încheiate, în spaţiul de apărare directă a echipei noastre, se terminau sau cu intercepţia fundaşilor, sau cu lovituri anemice în braţele portarului—mai rar— sau afară — de cele mai multe ori. Şi în timpul dominărilor poloneze, echipa noastră îşi concentra, şi pe bună dreptate, numai forţele strict

L. R.

Cehoslov.	2	2	0	0	8:5	4
România	2	1	0	1	5:4	2
Polonia	2	0	0	2	3:7	0

(Continuare în pagina III-a)

Trei săptămâni înaintea matchului cu Elveţia

D. deputat dr. Cornel Lazăr ne vorbeşte despre compunerea echipei naţionale

«Avem nevoe de o echipă de luptă»

La 29 Octombrie se dispută matchul Elveţia-România, contând pentru eliminatoriile campionatului mondial. In împrejurări normale, întâlnirea cu elveţienii nu prezenta decât interesul obicinuit al unui match internaţional. Când matchul este însă un început de calificare pentru campionatul mondial, interesul este legitim iar fierberea celor preocupaţi de prestigiul sportului nostru peste hotare devine lucru normal.

O victorie la Berna înseamnă că pentru matchul cu Jugoslavia nu ne rămâne ca obiectiv maximal decât un «draw».

La acest argument capital se adaogă faptul că nici una din eşirile internaţionale ale României nu va atrage privirile lumei sportive ca matchul dela Berna.

Există deci motive temeinice ca întâlnirea cu elveţienii să fie pregătită cu toată seriozitatea, ţinând seama de faptul că vom avea în faţă un adversar extrem de periculos.

*

In campaniile noastre pentru pregătirea echipei şi mai ales selecţionarea ei, am cerut întotdeauna avizul specialiştilor consacraţi, a acelora cari deşi nu deţin un «jilţ oficial», au priceperea şi experienţa care le dă o deosebită autoritate.

Intre aceştia, în prima linie se află d. dr. Cornel Lazăr, preşedintele grupărei Ripensia.

I-am cerut părerea, pentrucă îi cunoşteam obiectivitatea, caracteristică sportivilor de elită.

Preşedintele Ripensiei nu este un nou venit în sportul de football. A condus gruparea Chinezul în vremurile de cea mai mare glorie, când alb-violeţii au câştigat campionatul 7 ani consecutiv.

Interlocutorul nostru de astăzi are deci o experienţă remarcabilă şi o competenţă technică a cărei ecou a trecut de mult fruntariile ţărei. Autoritatea d-sale e indiscutabilă.

Cerându-i părerea despre matchul dela Berna, d-sa ne-a spus:

Un match greu

«Ne aşteaptă o scadenţă importantă pentru footballul nostru.

Intotdeauna trebue să formezi echipa în funcţie de valoarea adversarului, dar mai ales de caracteristicile jocului.

In privinţa matchului cu Elveţia, sub raportul cunoaşterei adversarului, situaţia noastră este favorabilă.

D. DEPUTAT DR. C. LAZAR

Am avut la matchul Jugoslavia—România un observator competent. Informaţiile prietenului meu inginerul Balaci, pot servi de criteriu.

Echipa pe care o vom întâlni la 29 Octombrie, la Berna, nu are technică. In schimb dispune de condiţii fizice excelente. Joacă foarte dur, aproape brutal».

Posibilităţile noastre

«Am auzit că elveţienilor li se va opune echipa care a jucat cu ungurii. Greşală mare. Cu echipa aceia pierdem. Cu un unsprezece croit pe alt calapod, vom avea 60 la sută şanse».

Propuneri

«Zombory n'are concurent pentru postul de portar. Fundaşii cei mai indicaţi sunt: Burger şi Sfera. Linia intermediară? Rafinski, Vogl, Moravetz sunt cei mai nimeriţi.

Vedeţi că propun o echipă în care să avem o apărare tare, oameni de luptă, cari se potrivesc temperamentului elveţienilor.

Marea problemă a echipei este înaintarea. Cred că un quintet Bindea, Covaci, Ronai, Sepi, Dobai, este foarte bun.

Dacă se ţine neapărat la formula: Bindea, Covaci, Sepi, Bodola... trebue căutat un extrem stânga, căci Dobai nu va putea da maximum avându-l pe Bodola alături.

Dobai are nevoie de un inter care să ştie să-l lanseze. Acesta nu poate fi decât Sepi sau Lakatoş. Căci Lakatoş este un talent pentrul postul de inter».

Sistem de selecţionare

«Compunerea unei echipe naţionale ţine şi de sistemele de selecţionare.

Şablonul trebue să dispară. Trebuesc înoite cadrele selecţionabililor. Operaţia «trialului» nu este o chestie administrativă, care să se rezolve pe cale de votare.

Trebue să avem un căpitan naţional, care să selecţioneze singur echipa şi să aibă toată răspunderea».

Baratki

«S'a spus că Baratki va juca în matchul cu Elveţia. Sunt sceptic. Procesul, în care avem o situaţie destul de grea, n'a început încă. Şi apoi ştiţi că forurile internaţionale n'au arătat niciodată prea multă bună dispoziţie faţă de interesele footballului românesc».

REP.

Ultimele rezultate dela Atena

Ludovic Gall a câştigat Marathonul Balcanic

70.000 de spectatori aplaudă victoria atletului braşovean. Nemeş a câştigat cursa de 400 m. România clasată a 3-a în clasamentul general

ATENA, 8. — La ultima zi a jocurilor balcanice, au asistat azi peste 50.000 de spectatori. Deasemeni a asistat şi amiralul flotei engeze ancorată la Falero, precum şi statul său major. Muzica flotei engleze a defilat pe stadion, în sunetele imnurilor naţionale ale participanţilor.

Rezultatele sunt următoarele:

La 1500 metri: Tsulakalas (4,12), care a stabilit un nou record balcanic; Georgakopulos (4.12,4) şi al treilea Krevs (iugoslav) (4.13,2).

La aruncarea lancei: Michalopulos, grec, 57,28; Papageorgiu, grec, 55.94 şi al treilea Kovacevici, iugoslav, 56,68.

La 400 metri plat: Nemeş, român, 51,4; Passi, grec, 51.6 şi al treilea Stavrinos grec, 52,4.

La releu 4 x 100: Grecia a avut 43,3 puncte; Turcia 44,4; Iugoslavia 45.

La triplu salt: Paterakis, grec, 13,89- Mikits, iugoslav, 13.72 şi al treilea Lambrakis, grec, 13.23.

La sărituri cu prăjina: Doiceff, bulgar, 3,90, stabilind un nou record balcanic; Andreopulos, grec, 3,70 şi al treilea Mitrofanis, grec, 3.60.

La maraton: Gal, român, 3 ore şi 2 minute şi 41 de secunde; Kyryakidis, grec, 3 ore şi 5 minute şi al treilea Sporn, iugoslav.

O mulţime entuziastă a salutat intrarea pe stadion a participanţilor la Maraton.

Pontajul general este următorul: Grecia 169, Iugoslavia 108, România 61, Turcia 61, Bulgaria 53, Albania 7.

In cursa maratonului, atletul grec Ştefanov a sosit primul pe stadion, însă a fost depăşit de atletul român Gal la 50 de metri înainte de potou. Ştefanov a căzut la câţiva metri înainte de potou.

Ilie Rase a murit în urma unui accident de motocicletă

Cu prilejul inaugurării velodromului dela Braşov

Din Braşov ni s'a comunicat aseară o veste nespus de tristă. Ilie Rase, bine cunoscut din cursele motocicliste pe pistă la desfăşurarea cărora a luat parte activă, a murit eri, în urma unui accident, suferit pe velodromul construit în acea localitate, din iniţiativa şi pe terenurile fabricei de avioane I. A. R.

Rase plecase din Bucureşti, Sâmbătă la prânz cu destinaţia Braşov, spre a participa la reuniunea inaugurală a velodromului de acolo. Odată cu el a făcut deplasarea şi Ion Tănase, iar Eugen Popescu, pornise cu aceiaşi destinaţie, dar separat.

Reuniunea motociclistă care a avut un desnodământ atât de tragic şi a costat viaţa uneia dintre cele mai mari speranţe ale motociclismului românesc, s'a desfăşurat în faţa unei mari afluenţe.

In cursa principală, pe când Ilie Rase conducea cu autoritate, fiind stăpân pe cursă, s'a angajat în pline gaze pe viraj şi intrând în voblaj nu şi-a mai putut stăpâni maşina, prăvălindu-se la pământ. Eugen Popescu care venea imediat în pline gaze, nu a mai putut evita pe cel răsturnat. Ciocnirea a fost formidabilă şi dintre sfărâmăturile motocicletelor, Ilie Rase a fost scos în agonie, iar Eugen Popescu grav rănit. La spital, acesta din urmă şi-a revenit, pe când Ilie Rase a încetat din viaţă, în urma unei fracturi a bazei craniului.

Pentru motociclismul românesc, dispariţia lui Ilie Rase constitue o pierdere ireparabilă. Era unul dintre tinerii cari făgăduiau enorm.

Soarta a fost însă crudă cu Rase, care a fost răpit dintre noi, cu mult înainte de vreme.

Deplângând sincer moartea prematură a lui Ilie Rase, transmitem familiei îndurerate, condoleanţele noastre.

e. d.

D. general Bădulescu şi Olympiada militară

La «Luzana» O. N. E. F.-ul a oferit aseară echipelor participante la Olympiada militară un strălucit banchet, la care au participat pe lângă jucători, o seamă de personalităţi ale lumii noastre diplomatice, militare şi sportive.

Discursul d-lui general Bădulescu

In numele O. N. E. F.-ului, d. general Virgil Bădulescu a rostit următorul discurs:

Din iniţiativa O. N. E. F. — instituţie de stat — anume creiată pentru a stimula şi contribui prin «mişcarea studiată» la punerea în valoare a energiei româneşti — în toate domeniile de manifestare a ei — deci şi în al apărării libertătii şi integrităţii teritoriale.

s'a pornit prima reuniune sportivă militară Polono-Ceho-Română, care s'a încheiat azi cu un bilanţ din cele mai promiţătoare.

Imbrăţişat imediat, cu toată înţelegerea şi cu entuziasmul îmbărbătător al autorităţilor civile şi militare respective.

Turneul acesta inaugural sportiv-militar nu reprezintă de fapt decât o modestă încercare de orientare; un început... dintr'o acţiune de proporţii cu adevărat impunătoare, ce va să se desfăşoare neîntrerupt de azi înainte.

Fiind o firească succesiune a manifestărilor: politice, economice şi culturale ce leagă statele Micei Antante şi Polonia.

O asemenea acţiune va da armatelor noastre prilejul a se: cunoaşte, aprecia, stimula şi lega definitiv sufleteşte... şi le va pune astfel şi mai mult în măsură de a colabora cu neclintită încredere reciprocă, pe câmpul de luptă, atunci când nevoia ar cere-o.

Convins că proiectul de regulament, baza viitoarelor reuniuni, elaborat împreună cu camarazii cehi şi poloni, la care se vor asocia desigur şi camarazii jugoslavi, va căpăta în curând forma sa definitivă.

exprim, în numele O. N. E. F. adâncă recunoştinţă d-lor miniştrii reprezentanţi ai Statelor aliate şi autorităţilor militare respective, rugând să ne sprijine mai departe pe calea pe care cu toată nădejdea ne-am angajat.

Felicit, din toată inima, pe bravii camarazi Poloni şi Cehi, atât pentru exemplara lor ţinută militară cât şi pentru performanţa sportivă realizată.

Rog pe compatrioţii civili şi militari, într'un glas să strigăm: trăiască în veci frăţia sportivă militară ceho-polono-română! Ura! Ura! Ura!